

Publicacions

BIBLIOGRAFIA

	Alcover	el Burguet	Samuntà
	1339	314	—
	1358	284	—
	1365-70	281	—
	1378	256	—
	1392	256	—
	1399	256	—
	1405	256	—
	1407	256	—
	1413	173	6
	1457	173	3
	1497	110	3
	1515	105	3
	1553	221	4
	1563	159	3
- ARAGÓ, Antoni M. *Certificacions de "Vita et Mortis" referents a novicis de Poblet*, a "Miscel·lània Fort i Cogul", Publicacions de l'Abadia de Montserrat, Montserrat, 1984, pp. 11-27.
- L'Inventari d'aquests certificats ens permet de conèixer l'existència d'una sèrie de novicis pobletans d'origen alcoverenc en els segles XVII i XVIII. L'estudi dels certificats ens aportaria dades sobre la situació econòmica i religiosa d'aquesta època.
- DOMINGO I BASORA, Joan Bta. *Els formiguers, a principis de segle, a Castellvell del Camp*, a "Penell. Revista d'Història", I, Reus, 1984, pàgs. 89-95.
- LLegint aquest breu article se'ns completa la visió que del tema ja havia donat M. Teresa Figueras (Butlletí núm. 23), alhora que el relaciona amb la situació econòmica i el paper que hi jugava la tècnica.
- IGLÉSIES, Josep. *Consideracions sobre les dades de poblament que proporciona la Comuna del Camp de Tarragona entre 1339 i 1563*, a "Miscel·lània Fort i Cogul", Publicacions de l'Abadia de Montserrat, Montserrat, 1984, pp. 189-207.
- Relació de les dades demogràfiques del període citat, extretes de la documentació de la Comuna del Camp i dels fogatges generals del país (algunes d'aquestes dades ja han estat publicades per nosaltres):
- MASDEU I GUITERT, Joaquim M. *L'Ateneu de la Selva del Camp. Setanta anys d'exhibició cinematogràfica*, a "Cinematògraf", I, Barcelona, 1984, pàgs. 51-68.
- En aquesta monografia sobre un model cinematogràfic que resulta vàlid per a d'altres pobles de similars característiques, es fan alguns paral·lelismes amb el cinema alcoverenc, per la qual cosa es converteix en la primera referència publicada sobre el tema.
- ROIG I QUERALT, Francesc. *L'ara i l'aquí de la poesia del camp de Tarragona*, a "El Pont", 93, Barcelona, (1984), pàgs. 6-13.
- Folèmica panoràmica de l'activitat poètica a la nostra comarca, sobretot centrada a la dècada dels setanta, en la qual no manquen les referències als concursos alcoverencs i a alguns dels autors que hi han pres part, així com al col·lectiu "La Gent del Llamp", tan relacionat amb el nostre poble.

ELS BALLS PARLATS TORNEN?

BERTRAN, Jordi i BLAY, Josep. *Els balls parlats a Alcover. El poble viu la festa al carrer*, "Estudis Alcoverencs", 3, C.E.A., Alcover, 1984.

El concurs d'assaig que convocà per primer cop el Centre l'any 1981 no tenia altre objectiu que el de promoure estudis sobre la vila d'Alcover en qualsevol dels seus aspectes. La tercera edició, la de 1983, donà com a guanyadors dos joves estudiants d'institut per un treball sobre els balls parlats. Avui, aquell treball és, ja, un llibre, el tercer de la col·lecció Estudis Alcoverencs que edita el C.E.A.

Si deixem de banda l'article de Magí Sunyer sobre el ball de Serrallonga, publicat en aquestes mateixes pàgines i reproduït més tard a "L'Avenc", així com alguna nota esparsa de Josep Aladern i Plàcid Vidal, el tema era absolutament desconegut i, a més, corria el perill de restar oblidat per sempre més en la mesura que els testimonis vius cada cop són més escadussers.

Els balls parlats —peces de tracció oral per excel·lència— rarament es troben escrits. Si deixem de banda el ball de Serrallonga, gairebé tota la informació depèn de la memòria dels qui hi van participar. Per això era important no deixar passar més temps i aprofitar les darreres fonts vivents.

La tasca duta a terme per J. Bertan i J. Blay ha estat gairebé arqueològica. Garbellant en la documentació escrita, en estudis anteriors i, sobretot, en les fonts orals, han anat reconstruint allò que ha estat possible d'aquesta gran parcel·la de la tradició popular.

L'època d'or dels balls parlats a les nostres contrades es remunta segles enrera. La castellanització dels textos i les posteriors traves legals van propiciar-ne la decadència. L'última gran demostració de balls a Alcover va ser el 1908, coincidint amb les festes en honor del bisbe Barberà. Després, com el darrer cop de cua d'una bèstia que mor, les reposicions de dos balls el 1942. Els autors de l'estudi han escomès els participants en aquest darrer succés i alguns supervivents de l'anterior. Entre els uns i els altres, han pogut constatar la presència d'un grapat de títols i n'han salvat per a la Història un seguit de trets.

Ara, que les tradicions reneixen vestides amb un nou ropatge, potser sigui hora de mirar enrere i, llegint el llibre, fer ressuscitar els balls.

JOSEP ANGUELA